

ת"פ 19357/04/16 - מדינת ישראל נגד ד ק

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 19357-04-16 מדינת ישראל נ' ק

ת"פ 6086-04-16 מדינת ישראל נ' ק

ת"פ 56088-11-15 מדינת ישראל נ' ק

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד ק

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום כדלקמן:

· בתיק 56088-11-15 בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, עבירה בניגוד לסעיף 412 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.8.15 קיבל הנאשם אופניים גנובים בשווי של כ- 12,000 ₪, שנגנבו בסמוך לפני כן מבעליהם, בודעו שהושגו בגניבה.

· בתיק 19357-04-16 הורשע בשני אישומים בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי ותקיפת בת זוג בניגוד לסעיפים 216(א)(1) ו- 379 + 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13.1.16 התנהג הנאשם בצורה פרועה במקום ציבורי בכך שנכנס חנות בה עובדת גרושתו, אמר לה: "בואי לפה יא זונה", זרק הנאשם בגדים שהיו מונחים על מדפי החנות, לרצפה והפיל מתקן כובעים. ביום 16.2.13 בעקבות ויכוח, בעודם ישובים ברכב קילל הנאשם את המתלוננת ותקף את המתלוננת אותה בכך שהטיח את ראשה בחוזקה בחלון הרכב. כשיצאה מהרכב, יצא אחריה ותקף אותה שוב בכך שאחז בשערות ראשה והטיח את ראשה בחוזקה בחלון רכב אחר אשר חנה במקום.

· בתיק 6086-04-16 בעבירות של אימים, פציעה וחבלה חמורה בניגוד לסעיפים 192, 334 ו-333 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.3.16 כשבעל המוסך סירב לתקן את רכבו, איים עליו הנאשם שיהרוג אותו ויראה לו מי הוא ותקף אותו שסטר לו מספר פעמים על פניו ועל אוזן שמאל. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות נקב בעור התוף. בהמשך פצע הנאשם את המתלונן בכך שהיכה אותו באמצעות מפתחות על עורפו וגרם לו לפצע בעורפו. בעקבות פציעה זו נזקק המתלונן לטיפול רפואי בדמות סגירת החתך

בסיכות. את הנ"ל עשה הנאשם בזמן שאחר מנסה להרחיקו מהמתלונן.

הסדר הטיעון

2. ביום 22.2.17 צורפו תיקים 19357-04-16 ו- 56088-11-15 והצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו יודה הנאשם בכתבי האישום, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. לא הוצג הסדר עונשי, למעט הסכמה לרכיב פיצוי. ביום 20.7.17 צורף תיק נוסף שמספרו 6086-04-16.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.

3. בתסקיר מיום 20.11.16 סקר שירות את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם נשוי, בוגר 11 שנות לימוד, לא גויס לצבא בשל עברו, ריצה מאסרים ממושכים. שירות המבחן התרשם כי לנאשם נורמות התנהגות עברייניות, דפוסים אלימים, קשרים עם חברה שולית וקשיים לבחון דפוסי התנהגות מכשילים. שירות המבחן ציין כי במסגרת פיקוח מעצרים השתלב הנאשם בקבוצת עצורי בית, ביטא רצון עז לערוך שינוי משמעותי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי והחל בהתבוננו פנימית. שירות המבחן התרשם כי דרוש תהליך ארוך ומשמעותי. שירות המבחן שוחח עם המתלונן שמסר כי היויכו נסב סביב מחיר הטיפול ברכב, כי הנאשם ביקש את סליחתו והוא סלח לו. שירות המבחן המליץ על דחייה בת שלושה חודשים על מנת לשלב הנאשם בהליך טיפולי.

4. בתסקיר מיום 26.1.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בסדנת הכוון לטיפול קבוצתי, לקח חלק פעיל ודומיננטי בסדנה, העלה רצון לערוך שינוי בחייו. כן שולב בקבוצה טיפולית. שירות המבחן הליץ על דחיה בת חודשיים.

5. ב- 2 התסקירים מיום 18.7.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר דגימות שתן אשר מעידות על ניקיון מסמים. שירות המבחן ציין כי הנאשם מודה באופן כללי בביצוע העבירות ורואה בהן עבירות ישנות הקשורות לדפוסים אלימים ושוליים אצל.

שירות המבחן שוחח עם בת זוגו דאז, שמסרה כי התלוננה נגדו מספר פעמים על אלימות בעבר, כיום אין ביניהם קשר והיא אינה חוששת ממנו. באשר לעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, מסר כי מדובר באופניים שנגנבו על ידי אחיו שהיה אמור בזמנו להתגייס לצבא ועל מנת לסייע לו, החליט להודות הוא עצמו בביצוע העבירה.

שירות המבחן התייחס בהרחבה להליך הטיפולי בו השתלב הנאשם וציין כי הוא לוקח חלק דומיננטי בקבוצה וההתרשמות היא שהוא נתרם מהטיפול.

ביחס להערכת הסיכון התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל נורמות התנהגות עברייניות הכולל דפוסים אלימים, מתמודד עם קשיים ולחצים רבים ונמצא במצבי סיכון ופיתוי רבים. ביחס לסיכוי השיקום ציין שירות המבחן כי הנאשם עובד כיום באופן מסודר, נשוי, עתיד להיות אב, משתף פעולה עם שירות המבחן לאורך תקופה ארוכה, לוקח יותר אחריות על ביצוע העבירות ונרתע מההליך המשפטי כיום יותר מאשר בעבר.

לאור האמור סבור שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשם עונש עם אפיק שיקומי שיהווה מסר שיעודד ויתמוך בדרך שבחר על מנת לשנות אורחות חייו, לפיכך המליץ על העמדת הנאשם במבחן למשל שנה, זאת לצד של"צ והארכת המאסרים המותנים העומדים כנגדו. שירות המבחן הדגיש כי הטלת עונש של מאסר בפועל או בעבודות שירות עלול לקטוע את הליך השיקום ולפגוע במוטיבציה השיקומית.

ראיות לעונש

6. ההגנה הציגה 3 עדים בשלב הראיות לעונש: ז ב', אשר הותקף במוסך, א' ח' אשר נכח במוסך בעת האירוע ואשת הנאשם.

מר ב' ציין כי היחסים שלו עם הנאשם תקינים, עשו סולחה וכעת הם חברים, הנאשם התנצל באותו היום, עוד לפני שהוא זומן לתחנת המשטרה. לדבריו קיבל מכה באוזן, היה בבית חולים אוזנו נבדקה, ומאז לא נדרש לטיפולים רפואיים.

מר ח' ציין כי מדובר בשני אנשים שהם חברים טובים, שאשתו של הנאשם לפני לידה, שהאירוע קרה ברגע של כעס מצד שני הצדדים, שעשו סולחה, לחצו ידיים והתחבקו.

אשת הנאשם העידה כי בשנתיים האחרונות היא נמצאת עם הנאשם, מודעת לעברו הפלילי ולכך שעשה שינוי גדול בחייו ובשנה וחצי האחרונות אין לו עבירות. התייחסה לתהליך שעובר בשירות המבחן ומסרה כי כלא אינו הפתרון ועברו אף מחזק את זה. ציינה כי נמצאת בחודש שביעי בהריון בסיכון גבוה (הוצג מסמך רפואי - נ/1). לדבריה הנאשם מעולם לא היה בטיפול מקיף כמו זה שעובר כיום בשירות המבחן, הוא התחתן, התסקיר הוא חיובי וביקשה לאפשר לו להמשיך בטיפול.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1987, בעל עבר פלילי מכביד, הגישה הרשעות קודמות (מסומן ת/1) ושני מאסרים מותנים בני הפעלה (ת/2 ו- ת/3). ב"כ המאשימה תיארה את חומרת העבירות כפי שעולות מעובדות כתבי האישום, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לחבלות שנגרמו למתלונן, לאיומים ברף הגבוה. לדבריה מתחם העונש ההולם נע בין 12-48 חודשי מאסר, הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לכך שהנאשם עדיין בשלבים ראשוניים בהליך הטיפולי, לכך ששירות המבחן מבקש לבחון את המשך שילובו ב"דיאלוג מחודש" ולכך ששירות המבחן התרשם שמדובר בנאשם בעל נורמות התנהלות עברייניות, דפוסים אימפולסיביים. ביקשה שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן שלדבריה אינה לא עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי. לדבריה לנוכח חומרת המעשים והעבר הפלילי המכביד, יש להשית על הנאשם מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה. לפיכך עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל במתחם שלעיל, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, וכן להטיל מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי למתלונן.

8. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לכך כי לא מדובר במכות נמרצות אלא במכה אחת חזקה שגרמה לחבלה באוזנו של המתלונן. לדבריה פצעו של המתלונן לא הצריך טיפול רפואי וכשעה לאחר האירוע עשו סולחה והנאשם התנצל בפניו. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, הדגישה שאין מדובר באירוע מתוכנן אלא ספונטני והאינטרס הציבורי הוא לשמור על

יחסים תקינים. ב"כ הנאשם ציינה שהנאשם בחור צעיר, כשבעברו הפלילי בעיקר עבירות סמים ורכוש. לנאשם הייתה מערכת יחסים זוגית הרסנית ובשנתיים האחרונות מנהל הנאשם קשר זוגי עם אישה שמודעת לעברו ותומכת בו, היא נמצאת בשלבי הריון מתקדמים, מבינה את ההליך הטיפולי שעבר בן זוגה ורואה בו את השינוי.

ב"כ הנאשם הדגישה שלראשונה בחייו הנאשם השכיל לקחת אחריות והפנתה לתסקיר שירות המבחן המפרט את התקדמותו ממקום כן ואמיתי. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן והפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

9. הנאשם אף הוא ביקש לשאת דברים, שיתף שהוא מאוד מרוצה מהקבוצות בהן משתתף ומהטיפול שעובר, מסר כי תדירות הטיפולים תגדל והוא מרוצה מכך. מבקש שבית המשפט יאמץ את המלצת התסקיר. ציין שבשל הלחץ של ההליכים המשפטיים אשתו הפילה שני הריונות והוא מפחד שתפיל גם את ההריון הנוכחי. ציין שהתנתק מכל חבריו ואשתו משמשת עבורו גם כחברה. שיתף שאשתו כל היום בבית החולים ויש עליו עומס רב.

דין

10. 3 כתבי האישום מתארים 4 אירועים שונים ונפרדים, ולכל אחד מהם יקבע בנפרד **מתחם עונש הולם**.

מתחם העונש ההולם לעבירה בתיק 56088-11-15

11. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון הוא ההגנה על קניינו של אדם.

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך- בינוני, בשים לב לשווי הגניבה.

13. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**: נתתי דעתי לכך שהנאשם לא מואשם בגניבת האופניים נתתי דעתי לשווי האופניים - כ- 12,000 ש"ח. נתתי דעתי לדברי הנאשם בפני שירות המבחן כי אחיו הוא שגנב האופניים אך עמד לפני גיוס ולכן הנאשם לקח אחריות. אין אינדיקציה לתכנון מוקדם או לתחכום בביצוע העבירה.

14. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל. ישנם מקרים שהסתיימו ללא הרשעה.

ראו למשל:

· ת"פ (ב"ש) 13625-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (פורסם בנבו, 25.10.15). קבלת נכס שהושג בעוון. אחרים התפרצו לרכב וגנבו ממנו. הנאשם קיבל חזקה ברכוש שנגנב. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות שהופעלה ופיצוי.

· ת"פ (ק"ג) 48784-04-15 **מדינת ישראל נ' אלישקוב** (פורסם בנבו, 4.4.16). קבלת נכסים שהושגו בעוון. ההליך הסתיים באשמה ללא הרשעה. הוטלה על הנאשם התחייבות.

- ת"פ (רחובות) 19246-04-15 **מדינת ישראל נ' מגרבי** (פורסם בנבו, 21.10.15). החזקת רכוש שהושג בעוון. נגזרו 5 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות.
- ת"פ (ראשל"צ) 38286-09-14 **מדינת ישראל נ' צדקה** (פורסם בנבו, 18.2.15). קבלת נכס שהושג בעוון. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.
- ת"פ (אשדוד) 10559-09-13 **מדינת ישראל נ' ארונוב** (פורסם בנבו, 1.4.15), נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירת קבלת נכסים שהושגו בעוון ואילו ההליך כנגד נאשם 3 הסתיים ללא הרשעה. על נאשמים 2 ו-3 נגזר מאסר על תנאי, התחייבות וקנס. נאשם 1 חתם על התחייבות.
- 15. לפיכך אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של קבלת נכס שהושג בעוון בתיק זה נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם לאישום הראשון בתיק 19357-04-16

- 16. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי הוא שלום הציבור, בטחונו ושלווה נפשו. עבירת ההתפרעות במקום ציבורי גורמת לפגיעה ישירה ועקיפה ביחידים, בחברה ובסדר הציבורי.
- 17. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירה של התפרעות במקום ציבורי היא ברף הנמוך ומתבטאת בקללות כלפי המתלוננת וגרימת אי סדר במקום עבודתה.
- 18. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההתפרעות במקום ציבורי**, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה כנגד המתלוננת במקום עבודתה כמוכרת בחנות, בשעות העבודה. נתתי דעתי כי אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירה (הגם שהנאשם הגיע לחנות באופן יזום), העבירה לא בוצעה בתחכום, לא היה שימוש באלימות פיזית כלפי המתלוננת. לא נגרם נזק לרכוש כתוצאה ממעשיו.
- 19. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד מאסר לתקופה קצרה כמפורט להלן:
- ת"פ (רחובות) 36748-09-15 **מדינת ישראל נ' אלול** (7.9.16) התנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם צעק והתפרע במרכז לבריאות הנפש. נגזרו חודש מאסר מותנה למשך שנה והתחייבות.
- ת"פ (עכו) 18506-06-15 **מדינת ישראל נ' מוסלמאני** (1.3.16). התנהגות פרועה במקום ציבורי ואיומים. הנאשם הגיע לחנות בה עובדת המתלוננת, גרושתו, איים עליה, הניף את ידו. הנאשם נדון למאסר של חודש ימים, מאסר על תנאי ופיצוי.
- ת"פ (קג"ת) 24047-03-14 **מדינת ישראל נ' לירן עזרא ואח'** (7.11.16), התנהגות פסולה במקום ציבורי. הנאשמים נצמדו עם רכבם לרכבו של המתלונן וניסו להסיטו אל השול. נגזרו 6 חודשי מאסר מותנה, קנס והתחייבות.
- ת"פ (ירושלים) 45453-01-12 **מדינת ישראל נ' יוסף אזולאי** (26.6.12), התנהגות פסולה במקום ציבורי. במסגרת הסכמה עונשית הוטלו על הנאשם קנס והתחייבות.

ת"פ (נתניה) 31000-11-11 **מדינת ישראל נ' מטקו** (7.4.13), הנאשם הודה והורשע בעבירות של התנהגות פסולה במקום ציבורי, איומים, החזקת סכין והיזק בזדון. הנאשם התפרע בפיצוציה בעודו בגילופין, נופף בסכין שבידו, הפך שולחנות ושבר בקבוקים. הנאשם נדון למאסר על תנאי, פיצוי, התחייבות וצו מבחן.

20. לפיכך אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה לעד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם לאישום השני בתיק 19357-04-16

21. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של תקיפת בת זוג הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

22. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בעבירה של תקיפת בת הזוג היא ברף הבינוני. הנאשם פעמיים הטיח את ראשה של המתלוננת אל עבר חלונות כלי רכב.

23. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע עבירת התקיפה**, נתתי דעתי לכך שלא היה שימוש בנשק חם או קר, לא היה תכנון מוקדם, העבירה לא בוצעה בתחכום, לא נגרמו למתלוננת חבלות.

24. בחינת **מדיניות הענישה** בעבירה של תקיפת בת זוג מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר משמעותיות.

ראו למשל:

רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.9.15). כנגד המבקש הוגשו שני אישומים. האחד איומים והשני איומים ותקיפת בן זוג. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

· עפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.8.16). המערער הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת האיומים. המערער הדף את אשתו בכתפה באמצעות ידיו ושלח לה מסרון שתוכנו איומים. המערער נידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.

· עפ"ג (י-ם) 57596-05-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.8.15). הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שאחז בלסתה כשהוא אחז בסכין וכן תקף אותה בהזדמנויות שונות תוך שהוא מכה אותה בסטירות ואגרופים. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית משפט גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, העמיד תקופת המאסר על 45 ימי עבודות שירות וקיצר את משך המאסר המותנה.

· עפ"ג (י-ם) 46599-01-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.3.15). הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. הנאשם אחז ביד המתלוננת וטלטל אותה כשבידו סכין. במועד אחר שבר חפצים בבית ואיים עליה. הנאשם נידון לשל"צ וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ראו גם רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.16) רע"פ 3629/11 פלוני נ' **מדינת ישראל** (18.5.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 9118/12 פרגין נ' **מדינת ישראל** (1.1.13), רע"פ 1631/12 פדידה נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 1923/11 חטיב נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 6821/08 מסרי נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 3152/08 חמו נ' **מדינת ישראל** (23.10.08), רע"פ 7951/10 ניב נ' **מדינת ישראל**, רע"פ 1293/08 קורניק נ' **מדינת ישראל** (25.6.08), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (7.11.13); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30868-08-13 חג'אג' נ' מ"י (6.10.14), עפ"ג (מח' חיפה) 33154-05-14 יוסופוב נ' **מדינת ישראל** (26.6.14).

25. לפיכך אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 6086-04-16

26. **הערכים המוגנים** אשר נפגעו בעבירות של איומים, פציעה וגרימת חבלה חמורה הם שמירה על שלמות גופו של אדם, על ביטחונו, ועל שלוות נפשו.

על החומרה שבפתרון סכסוכים באמצעי אלימות עמד בית-המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. עבירת האיומים הינה עבירה חמורה, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה.

ראו דברי בית המשפט העליון על עבירת האיומים, למשל ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

27. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני-גבוה. האיום שיהרוג את המתלונן הוא איום קונקרטי בפגיעה בחייו, התקיפה היא בפניו של המתלונן, תקיפה שגרמה לחבלה חמורה בדמות נקב בעור התוף. בהמשך הכה הנאשם את המתלונן בעורפו תוך שימוש במפתחות וגרם לפציעתו שהצריכה טיפול רפואי - סגירת החתך בסיכות.

28. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהנאשם הגיע למוסך על מנת לטפל ברכבו, והמתלונן סירב לטפל ברכב. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות ולא תחכום. נתתי דעתי לתיקון בכתב האישום באופן שלא יוחס לנאשם שימוש בנשק קר לביצוע העבירה הגם שהפגיעה נגרמה כתוצאה מכך שהנאשם היכה המתלונן בעורפו באמצעות מפתחות. נתתי דעתי לתוצאותיה הקשות של האלימות, הגם שעל פי דברי המתלונן אשר התייצב למסור עדות, מעבר לטיפול הראשוני שקיבל בבית החולים לא נגרם לו נזק ארוך טווח וכיום לדבריו "הכל בסדר".

29. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות של איומים חבלה חמורה ופגיעה מעלה כי מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר קצר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. ראו למשל:

· ע"פ 8769/15 **עכריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.6.16). המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של איומים, חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות. המערער איים על המתלונן, עמו גר, ועל רקע עימותים בין השניים לקח מוט עץ והיכה את המתלונן בראשו. המתלונן נפל ארצה והמערער המשיך להכותו נמרצות. למתלונן נגרמו חתכים בראשו ומרפקו, שבר באף ופצעים בחלקי גופו. המתלונן נזקק לטיפול רפואי. נגזרו על המערער 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

· רע"פ 7389/13 **טייטלבאום נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.12.13). המבקש הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המבקש שפך מים חמים מתוך קומקום על המתלונן. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן כוויות בחלקי גוף שונים. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

· רע"פ 9172/12 **יונדין נ' מדינת ישראל** (4 שנות מאסר ושבעה חודשי מאסר, לרבות הפעלת מאסר מותנה, לאדם שהורשע בגרימת חבלה חמורה וריבוי עבירות תקיפה הגורמת חבלות של ממש).

· עפ"ג (חיפה) 4007-01-16 **וולקוביץ נ' מדינת ישראל**, (24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר בשל גרימת חבלה חמורה).

· עפ"ג (ב"ש) 2384-05-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.6.13). הנאשם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של חבלה חמורה ואיומים, ונדון ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו

בבית המשפט המחוזי נדחה.

- עפ"ג (חיפה') 27630-05-12 **בן ארי נ' מדינת ישראל**, (24 חודשי מאסר, בשל גרימת חבלה חמורה).
 - עפ"ג (מרכז-לוד) 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 27.3.12), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המתלונן ביקש מהנאשם ומחבריו להנמיך את המוסיקה וכשסירבו ניגש לרמקולים ומשך בידו של הנאשם. בתגובה הנאשם הכה אותו במכת אגרוף באפו, מכה ממנה נפל המתלונן, ראשו נחבט ונגרמו לו שברים בעצמות האף והמטומה בראש. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, סה"כ 16 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.
 - עפ"ג (ב"ש) 32504-04-11 **רביבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 14.9.11). הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה. נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
 - ע"פ (ב"ש) 3610-01-11 **אלקובי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 13.7.11). הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה. נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
 - ע"פ (נצרת) 85-10 **סורקלובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 1.6.10). הנאשם הורשע בעבירת חבלה חמורה. בית משפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
30. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות תיק זה נע ממאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר.

חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

31. המחוקק קבע בסעיף 40ד' לחוק כי גם במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום.
32. הנאשם שבפני, בן 30, יליד 1987. על אף גילו הצעיר צבר הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות רבות וחמורות: עבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, קשירת קשר לביצוע פשע (135 אישומים!), קבלת דבר במרמה, סחר בסמים, הפרעה לשוטר, החזקת סמים לצריכה עצמית, פריצה רכב, גניבה מרכב, הפרת הוראה חוקית, שוד מזוין/בחבורה/באלימות.
- על הנאשם נגזרו בעבר עונשי מאסר ממושכים: 20 ח', 36 ח', 23 ח', 5 ח'.
33. אין ספק שאלמלא שיקולי שיקום, היה מקום לאמץ את עמדתה העונשית של המאשימה ולהטיל על הנאשם מאסר ממושך, ברף העליון של המתחם, או בסמוך לו, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר.

34. אלא, שהנאשם שבפני מצוי בהליכי שיקום, כפי שמפורט באריכות בתסקירו האחרון של שירות המבחן. מעיון בתסקירים נדמה כי זו הפעם הראשונה שהנאשם משולב בהליך טיפולי ומגלה רצון ומוטיבציה להיפרד מאורח חייו העברייני ולנסות לעלות על דרך הישר.
35. בעקבות ביצוע העבירות בתיק 6086-04-16 הנאשם נעצר ביום 30.3.16, שהה במעצר עד ליום 2.5.16 במועד זה נקבע כי המשך מעצרו יהיה באיזוק אלקטרוני. ביום 21.8.16 בוטל האיזוק והותר לנאשם לצאת מכתובת מעצר הבית אל מקום עבודתו. למעשה, הנאשם מצוי באותם תנאים מזה למעלה משנה.
36. למעשה הנאשם נמצא בקשר טיפולי עם שירות המבחן מזה כשנה וחצי. שירות המבחן שילב את הנאשם בסדנה להכוון תעסוקתי והתרשם כי הנאשם נרתם להליך הטיפולי. שירות המבחן שילב את הנאשם לפני מספר חודשים בקבוצה טיפולית המיועדת לטיפול במופנים על רקע עבירות אלימות רחוב, הנאשם הקפיד להגיע למפגשים, לקח חלק מאוד דומיננטי בקבוצה, קשוב מאוד ומנסה לקבל כלים ולערוך שינוי בחייו. הקבוצה מהווה להערכת שירות המבחן בלם מסוים ומאזנת במידה מסוימת את התנהגותו.
37. שירות המבחן התרשם כי הקשר הטיפולי הוא משמעותי עבור הנאשם ורצונו להשתקם הוא כן ואמיתי, עם זאת עוד רבה הדרך, הנאשם זקוק להמשך הליך טיפולי קבוצתי לשם המשך עבודה משמעותית לשינוי דפוסי התמודדות, ובעיקר טיפול ממוקד סביב דפוסים אלימים וקשיים לשלוט בכעסים במערכות זוגיות.
- על מנת לחזק את הנאשם בתהליך השיקומי בו החל, ועל מנת לאפשר לו להעזר בגורמי הטיפול ולהתמיד בהליך שהחל לשינוי אורח חייו המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן.
38. שירות המבחן אף המליץ להימנע ממאסר בדרך של עבודות שירות, שכן להערכתו הנאשם יתקשה להתמודד עם הליך טיפולי, הפיכתו לאב ופרנסת משפחתו במידה ויוטל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.
39. שקלתי את המלצת שירות המבחן.
- הנאשם צעיר ועוד שנים רבות לפניו. הנאשם מנהל זוגיות חדשה, הפך לאב בשבוע האחרון. הנאשם עובד זה מספר חודשים בעבודה מסודרת ונמנע ממעורבות בפלילים.
- הנאשם עמד בתנאים שנקבעו לו ולא הפר אותם במשך תקופה ארוכה.
- אין ספק כי אם הנאשם ישקם את חייו, יעלה על דרך הישר, יתמיד בעבודתו ויפרנס את משפחתו בכבוד וביושר, יפחת הסיכון הנשקף ממנו, והחברה בכללותה תצא נשכרת.
40. הגם שהליך השיקום טרם הסתיים ועוד רבה הדרך, לאור המוטיבציה הרבה שמגלה הנאשם, ולאור הערכת שירות המבחן כי הרצון לשינוי הוא כן ואמיתי, אני סבורה כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם.
- הסיכוי לשיקומו של הנאשם, מצדיק לטעמי, בזו הפעם, להושיט לו יד ולסייע לו להחזיר את חייו למסלול החיובי.
- אני תקווה שהנאשם ישכיל לנצל את ההזדמנות אשר ניתנת לו ויאמץ את ההליך השיקומי בשתי ידיים, ישתף פעולה ויפיק את אשר ניתן להפיק ממנו.
41. כיוון שעוד ארוכה הדרך, תקופת המבחן תהא ארוכה מזו אשר הומלצה על ידי שירות המבחן.

42. בשים לב לחומרת העבירות עליהן נותן את הדין ולכך שהליך השיקום אין בו כדי להצדיק זניחה מוחלטת של ערכי הענישה האחרים, תמהיל הענישה יאוזן בתקופת של"צ בהיקף נרחב יותר מזה אשר הומלץ על ידי שירות המבחן וברכיבי ענישה נוספים.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ג 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר:

"אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטריות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

43. לקחתי בחשבון במסגרת השיקולים אף את עמדת קורבן עבירת התקיפה מר ב' אשר התייצב בבית המשפט והעיד כי סלח לנאשם וביקש להקל עימו.

בת זוגו לשעבר שאף היא נפגעת תקיפה, ציינה בפני שירות המבחן שאינה בקשר עימו מזה 5 שנים ואינה חוששת מפניו.

עונשו של הנאשם

44. לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת מאסר מותנה בן 6 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 35371-08-13 בבית משפט השלום בקריית גת ביום 24.3.14 וזאת למשך שנתיים מתום תקופת התנאי המקורי.

ב. אני מורה על חידוש מאסר מותנה בן 8 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 26352-07-13 בבית משפט השלום בקריית גת ביום 9.6.14 וזאת למשך שנתיים מהיום.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. פיצוי 2000 ₪ לגב' י ח, ע"ת 2 בתיק 19357-04-16 הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.10.17.

ה. פיצוי בסך 6000 ₪ למר ב' ע"ת 1 בתיק 6086-04-16. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.2.18.

ו. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים היל מיום 1.12.18.

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ז. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך 30 חודשים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 30

חודשים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

למען הסר ספק, הנאשם מוזהר כי במידה ויפר את הצו, צפוי לו עונש מאסר ממושך, לרבות הפעלת תנאים.

ח. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 360 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע על פי תכנית שתגובש תוך 60 יום על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מוצגים בכל התיקים יושמדו.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ז, 10/09/2017 במעמד הנוכחים.